

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Dominica q[ua]rta aduentus Textus eua[n]ge. Joan. i. cap.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](#)

Tractatus

II

gim⁹ p̄parando nos ad dirigi. i. facien⁹
do qđ in nobis est ut adiuuemur a deo.
Sequ⁹ oīs vallis adimplebit⁹ ⁊ om̄is
mons ⁊ collis hūliabit⁹ Sedm Bre. i
omel. p̄ colles ⁊ mōtes intelligunt lugbi
tudet. p̄ valles ⁊ būles gentiles q̄ per
fidē elcuati sūr: ⁊ plenitudinē ḡe rece
perūt. Uel fm Chrys. q̄ mōtes ⁊ colles
generalr intelligunt lugbi q̄s ch̄s humi
liat. p̄ valles būles quos exaltat. Se
qu⁹ (⁊ erūt praua ī directa ⁊ aspera in
vias planas) Nota q̄:erūt: id ē acsi di
cat. ⁊ querent⁹ praua. i. iniusta corda: in
directa. i. sc̄nā ⁊ iusta. et aspera. i. mētes
tracūde ī vias planas. i. in mansuetudi
nē. Bre. i omel. Pr̄aua directa fiunt: cu
maloy corda p̄ iniusticiā detorta: ad tu
sticē regulā dirigunt. Aspera aut̄ i vi
as planas imurant: cū immixtis ⁊ tracū
de mētes p̄ infusionē ḡe ad lenitatem
mansuetudis redeunt. Hec ille. Sequ⁹
(⁊ videbit oīs caro). i. oīs bō fm Chry
so. vt iudei ⁊ gēt̄iles. est eīm distributio
p̄ generib⁹ singuloy ⁊ nō p̄ singulis ge
nc⁹ (salutare). i. salvatore Jēsum (di no
sti). i. dei patris q̄ illū misit in mundū
Uel fm Grego. In omel. hoc referat ad
dic iudicij in quo oēs videbūt ch̄m.
Moralt Joannes significat eū in q̄
est gra. Itē extens de deserto sue p̄ tem
plariōs: cū surfit inter hoies clamat ⁊
borat dirigere corda ad ch̄m p̄ penitē
tiā suscipiendā. Uli Matt. xij. Ex ab
undantia cordis os loquit.

Dominica q̄ta aduentus
Textus euāge. Ioan. i. cap.

¶ Iserunt iudei ab hier
osolymis sacerdotes et
leuitas ad Joānē vt i
terrogaret eū. Tu q̄s
es? Et confessus est: ⁊ nō nega
vit. Et cōfessus est: q̄z non sum
ego christus. Et interrogauerūt
eum. Quid ergo Helias es tu?
Et dixit Mō sum. Propheta es

tu! Et respondit Mō. Osterne
ergo ei. Quis es. vt responsum
demus his qui miserunt nos:
Quid dicis de te ipso? Ait. Ego
vox clamantis in deserto. Dicit
gite viam dñi: sicut dixit Esai
as p̄ph̄a. Et q̄missi fuerāt erāt
ex phariseis. Et iterro gauerūt
eū: ⁊ dixerūt ei. Quid ergo bas
p̄f̄ias. Si tu nō es christ⁹ ne
q̄s Helias: neq̄s p̄ph̄eta. Res p̄d
dit eis Joānes dicens. Ego ba
ptizo in aqua: medi⁹ aut̄ vestriū
sterit q̄e vos nesciatis. Ipse est
qui post me vēturnus est: qui an
te me factus est: cuius ego non
sum dignus vt soluā eius corri
giam calciāmēti Hec in Betha
nia facta sunt trans Jordanez:
vbi erat Joānes baptizans.

¶ Iserunt iudei ab
Hierosolymis sacerdotes et
leuitas. Joā. i. Apud iude
os tres opiniones de Joan
ne esse videbant. Quidā ei v̄lcebāt ip̄z
esse ch̄m p̄f̄ sanctitatē ⁊ auroritatē ba
ptizandi. Quidā v̄o q̄ erat Helias p̄f̄
habitarōne ī deserto ⁊ asperitatē in vi
ctu ⁊ vestitu: zelū dei. Aliq̄ut vero q̄
esser vñ magnus p̄ph̄eta de p̄dib⁹ re
suscitatus propter gratiam p̄phetandi.
sicut glōsa videtur innuere. Ideo ad eā
nuncios miscrunt iudei: vt super his sel
rent veritatem: vel propter alia causaz
que diceſ. Continet aut̄ p̄tēns euānd
gelium triā puncta que sunt Legatio/
interrogatio/discepc̄atio. Quātū ad
primū literaliter sc̄endū est q̄ vt dicit
Magister histo. ⁊ Origenes: temp̄: e
quo Joānes baptizabat erat opinio
cōmuniſ: q̄ adesset tempus Herodis p̄
sens vel statim futurum: et maxime in
Hierusalē: vbi erat studiū leḡ ⁊ p̄ph̄es
taz. Videbāt enim se perdidisse regnū
cum regnaret sup̄ eos Herodes idūme
us. Hoc aut̄ erat varum p̄ signo ad

Dominica. iii. Adventus

uentus messie a iacob. Gen. xlix. ca. vbi
Dr. Nō auferet scept̄ de iuda t̄ dux de
semore eius / donec veniat q̄ mītredus
est. Ite videbat hebdomadas q̄ ab an̄
gelo fuerant assignatae Dan. ix. post q̄s
hebat moris ch̄s / esse cōpleras vel statū
cōplendas. Nam s̄m vna cōputatione
fuerit cōplete in nativitate ch̄s: s̄m altam
ho in passione eiusdem. Ex alta aut̄ par/
te vidētes cōversationē t̄ scripturā ioan/
nis t̄ auct̄em / miserūt ad eū legatōem.
Causa aut̄ missiōis s̄m Ch̄y. poruit fu/
isse duplex. Pr̄ma: q̄r crediderūt / vel
salte suspicabant vehementē ioāne esse
ch̄m. In hāc cām cōsentit / vt aliq̄b̄ vi/
det Orige. q̄ vult q̄ iudei cū reuerētia
t̄ simpli corde legatōem fecerit ad illū
lum. Cur ho magis crediderūt ioānem
q̄s felum esse ch̄m: Est dōm s̄m Ch̄y.
q̄ ex tripli cā fuit. P̄io p̄pt aspiratē
habet: q̄r ch̄s hūit vestes coes. ioānes
aut̄ de pilis cameloy. Sed o p̄pt pare/
ratē vīctus: q̄r ioānes vtebat locustis t̄
melle silvestri t̄ vitabat 2sorita iniquo:
ch̄s ho v̄luebat coif / t̄ cu p̄tōib̄ mā
ducabat. Ch̄is em sic d̄t s̄. Tho. iij. p.
q. xl. fuit datus in exēplū oīm: vñ coem
vitam duxit. Tertio p̄pter generis cla/
ritatē: q̄r ioānes fuit filiū sumi p̄tōfici:
lesus aut̄ purabat filiū fabr̄ t̄ paupci/
le mulieris. Ult̄a causa s̄m Ch̄y. po/
tuit fuisse. Nam ioānes multū defere/
bat ch̄o: t̄ m̄tros ad illū mītredat. Ju/
dei ho supbi indignabat subyici ch̄o:
t̄ port̄ volebat subesse ioanni: p̄fea ab
illis dictū est q̄ port̄ credebat ch̄s est/
q̄s lesus. t̄ ideo miserūt legatōez vt all/
cerēt eū ad h̄ vt se veller fateri ch̄m: q̄s
uis nō esset. In hāc cām videb declinat/
re Ch̄y. vt ei sc̄tū Tho. t̄ alq̄ impo/
nūt. Quicqd tu sit de h̄ certū est q̄ ista
legatio fuit solēnissima: t̄ in ea magnā
reuerētia exhibuerit ei iudei. Hoc aut̄
notat s̄m sc̄tū Tho. sup. Jo. ex q̄tuor.
Pr̄mo ex plōna mītredat: q̄r (misere/
iudei). i. viri de tribu iuda: q̄ erat tribu/
regia. Sec̄do ex loco missionis: q̄a (ab
hierlm̄) q̄ erat citas regla in q̄ v̄lgebat
cultus dei: t̄ studiū dīme legis. Tertio
ex plōna eoz q̄s miserūt: q̄r (sac̄dotes
t̄ leuitas) in q̄b̄ tā mores / q̄s sc̄ia legis
debebant eminere. Quarto ex mō p̄po/
nendī suā legationē: q̄r (vt interrogā/
rent eū) tanq̄ parati credere / tu quis
es:) Ecōtraris dicebat ch̄o. Tu de te
s̄po testimonii ph̄ib̄es: testimonii tuū
no est verū. Hec ex illo.

Moraliter ioānes fecit plōna fideleū
maxime religiosam. Ista efficit in op̄b/
nione sc̄itatis p̄ ea q̄ ip̄li vidēt ab extra
Uñ cū ch̄is esset sanctior ioāne in vita
te: ecōtraris erat i sentēta hoīm. Stul/
ti q̄ sunt q̄ volū credi q̄ sint boni: t̄ tñ
volū exēpla mala mōstrarē. Quantu
ad sc̄dm sciendū est q̄ tres interrogatio
nes isti fecerūt. Pr̄ia iam tacta est. naz
ixerūt (tu q̄s es:) Sed q̄r fecerunt
istas interrogatōes: munq̄d erat igno/
rātus: cū esset nobilissim⁹: Et vt dr. Luc.
j. Factus sit timor magn⁹ sup om̄ia mō
tana iudee. i. In hierlm̄: t̄p̄e sc̄z natūra
tis eius. Ite ipi vident ab eo fuisse ba/
prizati: quia Mar. j. dicit. Egredieba/
tur ad eū om̄is iudee regio t̄ hierosolv
mite vniuersi t̄ baptizabat ab illo. Ad
hoc rñdef q̄ s̄m Ch̄y. non interrogat̄
q̄ll ignorāt̄es: s̄z vt allīctat̄ eū vt se ch̄z
esse dicat. Vel dicendū est q̄ licet coḡ
sc̄erent plōna eius: tamē ignorabat of/
ficiū. Vel sicut dicit Origen. q̄uis sci/
rentēū filiū Sacharie: tñ dubitat̄ s̄
forē q̄ expectabat Hellas appuissit in
ioāne: sicut t̄ de ch̄o erat varia opinio
q̄busdā dicentib̄ q̄ esset Hellas. alijs
ho q̄ Hieremias aut ynuis ex p̄phetis.
Et intellige q̄ dubitabat an esset Hellas:
sed magis p̄pendebat q̄ esset ch̄us:
si simpli intendebat. Eo em t̄pe erat ap̄b
iudeos in auct̄e dogma illū q̄ aie a cor/
pore migraret in corpus. ideoq̄ crede/
bant aiam Helte in corpe appuissit ioā/
nis. Et h̄ idē q̄dam hereticī crediderūt
vt referat Orige. t̄ sc̄tū Tho. sed di/
cunt ioānem negasse se esse Hellā ex iſg/
rantia. Sed p̄tra inq̄t Orige. q̄r irrona/
bile videb p̄ham illuminatū a sp̄useō
t̄ de vñigeniro tanta narrante ignorati/
se / an sua anima aliquā fuerit in Hellā.
Sc̄tū Tho. aut̄ videb sentire vt pareb/
bit q̄ ipi credebant ioānē esse Hellā in

Tractatus

III

corpe & aia: z qz lz in e^o nascitatem mirati sunt ynluersti: nō est icredibile eos sic credidisse. qz & Mar. xij. hī sile d' hero de: q credebat chīm ē loāne quē decol lauerar: z tñ diu qn̄ decollatōe loānis chīs pdc auerat: z fuerat nor^o. Et iō in qz ex sili amētia & crassitudie iudei reg bāt a loāne an ipē cēt hellas. hec ex illo. Et iēlīgē q credebāt ipē ee helia: sed cu aliq̄ heilitatōe & suspiriōe de oposi to: iō qz diuersa introgat. Seq̄ (z con fessus ē). l. pīrātē fm Orige. z s. Tho. (z nō negauit). l. pīrātē: quis negau itē chīm. Ill' qz dr (z nō negauit) pī intelligi: qz postq̄ vñ cōfessus est: nō ne gauit postea illō: hī firm' sterit i pīfōne. Quid ho sit cōfessi? ondīc cu subdit (z pīfōne ē: qz nō sū ego chīs). Lz em de h spealr nō introgasset: tñ rñdit ad mēre eoy: sive simp̄r sive maliciole in trogarent. Seq̄ introgatio scđa (Et introgauerit eū. Quid g. helias es tu?) Qd ideo introgat fm Aug. & Cris. qz nouerāt q helias pīcūr^o erat chīz. Malach. iiiij. Ecce ego mittā vob He lia pīham anq̄ veniat dies dñi. Scūs aut̄ Tho. dr eos sic introgare: qz habētes ex sc̄pturis hellā nō fuisse mortuus: sed raptr̄ vñu pī turbinē in celū: credib derūt cum subito inf̄ eos appūisse: z re dit in idē. Sed pīra: qz erat cīs notus. vñ dr Luc. i. q. mirati s̄t ynluersti. Ad h dr sc̄tūs Tho. eodē mō q sup̄ dictū est. Vel sic dicūt aliq̄: pura Origen. occa slio introgatiois poruit esse quādā iub deoꝝ error: qz aiām crediderūt de corpe in corp' tñs serri. Vñ qz loānes sili he lie in mltis videbat/dubitauit an eēt helias. Seq̄ (z dixit: non sum). l. he lias. Sed Grego. hīc mouet qstionē: qz dñs reglitus a discipulis de helie aduen tu: dī q dīcebat q chīm deberet pīcede re: rñdit dīces. Joānes ipē est Helias. Dat. xj. Ad hoc aur̄ rñdet idē Grego. q coiter alij. q ista qstionē soluit angel^o Lu. ii. Ipē inq̄ pīceder ante eū in spū & pīcute helie. Non g fuit helias in pīsona in spū & pīture & illūtudine vite: vt ex dicitis. Uterq̄ em fuit eremita: z vñq̄ pīter pāre^o in abo & potu: z vterq̄ du ris vestib⁹ optus: z vterq̄ pītutis zelos tor: vñ ille pītra achaz: iste pītra herodez pūguit: z vterq̄ alicui^o dñci aduētus pīcursor. Sequit̄ tertia introgatio: cum dīcīt (pīphera es tu) Pro q sc̄tēdū est q iudei sīc expectabāt Hellā: ita expērabāt quādā magnū pīpham: de q pītubant pīphera. Moylen Exo. xvij. Prophētis inq̄ suscītabit vob dñs de frīb vīls. z tñ ista pīphera intelligēda est de chīo. Sīc em dicit Orige. iudei male sc̄ptū intelligētes/ tres pīsonas excellētes expērabāt. sc̄z chīm/ helia/ z istu pīpham. Tripliciē ergo pītēt in intelligi ista tercia introgatio. Pīo mo dō intelligi fm Origen. De isto pīphēba de quo dīcīt Exo. xvij. Un in greco ponit ly pīphera cu articulo denotāte q star Antonomasice pīo illo pīphera ex celēte. Scđm ho aliq̄s altos intelligi de heliseo: qz vt dīc sc̄tūs Tho. ad tres pīsonas videbat pīnere officiū baptis zandi: qd loānes exercēbat sc̄z ad chīm. De q dīcīt Ezech. xxxij. Effundat sup vos aquā mundā: z ad heliam q dīvīlit aq̄s Jordanis. iiij. Reg. ii. z ad heliseū cul' pīcepto naaman se lauit in jordanes q etiā heliseus dīcīt excellētes pīpha pīpītē mirāda signa que fecit. Tertio inrellis git fm Greg. de pīpha in cōmuni. Scđz ergo pīmā & scđam acceptiōe nulla est difficultas: cum loānes respōdet. Non sum sc̄z pīphera ille de q pīphera uult moy ses: neq̄ sum Heliseus. Sed fm tertia est qstio: quia ipē fuit plus q pīphera. Solvit aut̄ a bīo Aug. & scđo Tho. qz nō est loānes pīphera: sed maior q pīphera. Sed cōtra hoc arguit Nico. de Ly. quia min^o in maiori sīc qīerna rīus in quinario: ideo q est plus q pīphera/ est etiā pīphera. Sed ad hoc sīc dīt co. Etsi em minus includat min^o: nō ramen est minus. neq̄ qnari^o est quater nariū. Et eodem modo neq̄ plus q pīphera est pīphera: qūis includat virtus aliter pīpham. z hoc si sumam pīpheras fm rōnem noīs a procul fando: sc̄z quia pīcīt futura. nam plus q pīphera non solū pīcīt futura: sed monstrat pīsona tīa. Etsi contrahoc obīciat: quia ad

Dominica. iii. Aduentus

- Prohetā spectat etiā pñtia occulta dicere decetero doctrīna dei non deberet esse qz talia sūr. pcul a cognitōe bñana. Di tim i h̄ierusalē: sed in deserto gentilitarē eo qz magi distant futura: qz nō est ali⁹ clamabat aut̄ fm eundē ppter qz tuor̄ qd pñsens qd nō possit ab aliq̄ creatura Prio ad ostendēdū qz ch̄is in se ⁊ in Jo cognoscit. Et si arguat: qz fm h̄ maioris anne māfeste loq̄bas: quia clamor ma⁹ pñrū erit cognoscere futura qz pñtia nifestationē importat: ip̄b̄rls aut̄ non pñtia. Dico qz vñp̄ est: qz cū h̄ stat ⁊ sit ma clamauit: quia tenebrosa aqua in nubis toris dignitat̄ cognoscere ⁊ demōstra⁊ bus aeris: id est scientia in pñb̄rls. Se re h̄ pñsens: qd ē christ⁹ qz futura coḡscit cundo quia iudei erāt distates. Tertio re. Majoris inquā nō ratiōe cognitōe quia erāt surdi. Quarto qz cū indigna n̄is: sed rōne rei cognite: vel rōne offici⁊ tione loquebat qzī iram demerūscent. ad qd talis demonstrator eligit. Vñl alt̄ Dicitur Joānes qz interpretat grāter dico ad obiectiōnē qz futura sūr ma dñi significat vñrū iustū: ad quē ex Hie gis pcul qz pñtia extēsive: qz. s. distat rūs ale: scz celesti/ mitrū nuncij: id ē an cognitōe ⁊ euentu simul: pñtia vñ oculi: spirantes eum ad cognitionē prie frāt̄ nois dīci possunt: ⁊ sic intelligit solutio gilitatis ⁊ iniquitat̄: ⁊ ipse pñt̄ pñra Augu. dices qz plus qz pñpha. s. vñ sicut. tem: qz iustus est accusator sūt. Itē inv̄ vt ostendit pñtia nō est prie ⁊ stricte terrogant: sī est Hellas: qd interpretat pñb̄rls. Sed tamē in rei veritate Joan robustus dominator: scz passionū suaz. ues fuit pñb̄rla. ve pñz testimonio patr̄ Irem interrogant si est pñb̄rla: id est p̄ el⁹ Luce. i. quāuis nō debeat denoiari uidens ⁊ pñconsiderans furura in morte pñp̄le pñb̄rla/ sed plus qz pñb̄rla: id ē ba⁊ in iudicio: ⁊ responder. Non: quando pñsta vñ pñcuror vñ angel⁹: qz pñp̄le res ita est. vel quando est quidem: sed nō ve ñomiat̄ a sua ultima pñfectio ⁊ digni debitum est: ⁊ hec responso est in coḡrat̄: put̄a sacerdotio ⁊ nō a ratiōne et in sacramentali confessione. diaconatu. Dato aut̄ qz plus qz pñb̄rla Quantū ad tertium: i tertia pte euāgē sit pñb̄rla: non tamē est pñb̄rla em. ⁊ sic lū tangit quedam disceptatio: quia isti soluit Gregor⁹. Et sic intelligit etiam acriter reprehendebat Joānes: ⁊ ille hu⁊ solutio Augustini ⁊ sancti Thome: qui milititer se excusabat. Est aut̄ sciēdū qz dicunt qz negauit se esse pñb̄rlaz simpli euāgelistā curauit ostendere qz isti cas⁊ Id est pñt̄. Sed qz nihil adhuc affirma lumenose ⁊ ex inuidia interrogabant̄: et t̄ne respōderat Joānes: id est faciunt amouere a mentib⁊ nr̄is admirationē tam pñsuptuosa temeritate istoꝝ dices. quartā interrogatiōnē qua de nullo speci (Et qz missi fuerāt erant ex phariseis.) aliter interrogat̄ dices. (Quis es: vñ responsum dem⁹ his qz misserūt nos: qd dicis de teipso:) fm Chrys. h̄ nō iterro gant̄ ut possint dare responsum mitren tib⁊: vñ dicūt. Nam habita responstone affirmativa racuissent ⁊ nō füssent cō⁊ uersi ad reprehēsiōes. Sed tamē bea⁊ joānes respondit. (ego vox clamāt̄ in desertō. (Ista patēt ex dict⁹ in pñcedēti euāgelistō. Sed tamē adhuc sciēdū est fm lerm Tho. sup̄ Joan. qz ratio l̄alīs quare Joānes clamauerit in desertō: ē: ut in desertō manēs imunis esset ab oī peccato: ⁊ pñsequēter dignior ch̄io testi⁊ monū ferre: ⁊ illud ex sua vita esset cre dibil⁹. M̄ystica ſo est ut ostendaſ qz

clamabat aut̄ fm eundē ppter qz tuor̄ Prio ad ostendēdū qz ch̄is in se ⁊ in Joanne: anne māfeste loq̄bas: quia clamor ma⁹ n̄is importat: ip̄b̄rls aut̄ non pñtia. Dico qz vñp̄ est: qz cū h̄ stat ⁊ sit ma clamauit: quia tenebrosa aqua in nubis toris dignitat̄ cognoscere ⁊ demōstra⁊ bus aeris: id est scientia in pñb̄rls. Se re h̄ pñsens: qd ē christ⁹ qz futura coḡscit cundo quia iudei erāt distates. Tertio re. Majoris inquā nō ratiōe cognitōe quia erāt surdi. Quarto qz cū indigna n̄is: sed rōne rei cognite: vel rōne offici⁊ tione loquebat qzī iram demerūscent. ad qd talis demonstrator eligit. Vñl alt̄ Dicitur Joānes qz interpretat grāter dico ad obiectiōnē qz futura sūr ma dñi significat vñrū iustū: ad quē ex Hie gis pcul qz pñtia extēsive: qz. s. distat rūs ale: scz celesti/ mitrū nuncij: id ē an cognitōe ⁊ euentu simul: pñtia vñ oculi: spirantes eum ad cognitionē prie frāt̄ nois dīci possunt: ⁊ sic intelligit solutio gilitatis ⁊ iniquitat̄: ⁊ ipse pñt̄ pñra Augu. dices qz plus qz pñpha. s. vñ sicut. tem: qz iustus est accusator sūt. Itē inv̄ vt ostendit pñtia nō est prie ⁊ stricte terrogant: sī est Hellas: qd interpretat pñb̄rls. Sed tamē in rei veritate Joan robustus dominator: scz passionū suaz. ues fuit pñb̄rla. ve pñz testimonio patr̄ Irem interrogant si est pñb̄rla: id est p̄ el⁹ Luce. i. quāuis nō debeat denoiari uidens ⁊ pñconsiderans furura in morte pñp̄le pñb̄rla/ sed plus qz pñb̄rla: id ē ba⁊ in iudicio: ⁊ responder. Non: quando res ita est. vel quando est quidem: sed nō ve ñomiat̄ a sua ultima pñfectio ⁊ digni debitum est: ⁊ hec responso est in coḡrat̄: put̄a sacerdotio ⁊ nō a ratiōne et in sacramentali confessione. Quantū ad tertium: i tertia pte euāgē sit pñb̄rla: non tamē est pñb̄rla em. ⁊ sic lū tangit quedam disceptatio: quia isti soluit Gregor⁹. Et sic intelligit etiam acriter reprehendebat Joānes: ⁊ ille hu⁊ solutio Augustini ⁊ sancti Thome: qui milititer se excusabat. Est aut̄ sciēdū qz dicunt qz negauit se esse pñb̄rlaz simpli euāgelistā curauit ostendere qz isti cas⁊ Id est pñt̄. Sed qz nihil adhuc affirma lumenose ⁊ ex inuidia interrogabant̄: et t̄ne respōderat Joānes: id est faciunt amouere a mentib⁊ nr̄is admirationē tam pñsuptuosa temeritate istoꝝ dices. (Et qz missi fuerāt erant ex phariseis.) Quasi diceret. Nō est mirandū d̄ reme ritate eoz: quia erāt ex phariseis: qd in terpretat̄ diuīs. Erant em̄ quidā reti gios diuīsi ab alīs per cultrum exterioꝝ rē: quib⁊ ut ait sanctus Thomas sua re ligio ausum prebebat. Et ut idē dicit: inter oēs alios iſidioſe ⁊ calumnoſe se habebāt ad ch̄im. Et nota fm Origenes nem qz isti sunt alī nūncij a pñdictis: id illi tanq̄ sacerdotes ⁊ leuite modestoſe cuti sunt: sed fm Augustinū ⁊ Chrysostomū illi idē fuerūt: qz illi pharisei erāt sacerdotes ⁊ leuite: quod agte innuit̄ euāgelistā qz dīc̄ pñs: qz misserūt iudei sa

Tractatus

11

fuerat erat ex phariseis. Sed qz interrogauerunt eum: qd ḡ baptizas si tu nō es chris/ neqz hellas/ neqz ppha? Et h̄ vii def & illimer nūc fuerūt: qd H̄elta et ppha introgauerat: t̄ nunc fm mentem Chrys. aperitū totū suū q latuerat: qā cū n̄ potuisse illū blādītū subvertire ad dura se querunt. Greg. Scrūs qz cū puersa mente regrif: a bonitat̄ sue fū dlo nō mutat. Unū Joānes ē p̄ba inuī die pdicamēta r̄nder vite. hec ille. Unū subdit. R̄ndit dlc̄s. ego baptizo i aqua q̄ s̄ diceret. nō mīremint de meo baptis̄ smate: qz est p̄p̄to ad baptis̄m ch̄i. nam ego baptizo i aqua. i. fm sc̄m Tho. corpora tm: t̄ nō aias lauo qd n̄ suf ficit ad copletū baptis̄m. Sz ille q̄ erit deus z h̄o/ lauabit corp̄ z sp̄m. Unū de ch̄o subdit. (medi⁹ aut̄ vest̄ sterit que vos nescit.) hoc aut̄ exponit primo fm Chrys. sic. vt ad puerationē referat. Med⁹ q̄ vest̄ sterit: cōtēr puerans do: quē vos nescit. qz nescit q̄ sit z vñ sit: qz deus est z a deo z a mre tmmodo Sc̄do exponit fm Orige. qntu ad detatē. Nā dicis Hier. xxiiij. Lclū z ter/ ram impleo dicit dñs. Medius ḡ. i. in medio vestrū sterit fm deitate/ eo mō q̄ ania stat in medio z in omni parte cor/ poris. quem vos nescit etiā videlicat̄ eius huānitatē. Tertio mō exponit fm eundē Orige. qntum ad efficiētiā seu influentiā. nam cor est in medio aialis. z ponit alioqz p̄ itellectu: luxa illud P̄. Dixit insipies i corde suo. Icz itellect⁹ q̄ sit potētia alligata organo: qz corde sic a p̄cipali mēbro pcedit vita z mor/ z opatio animalis. Chrlst⁹ ḡ cū sit z bū z sapientia/ p̄ effectū suū est i omni itellectu cū omne z bū z omnis sapientia sit qdaz participatio diuinī verbī. Et qz itellectus p̄ corde ponit: sequit qz p̄ effectum suū sit alioqz modo medi⁹: id ē i corde: qd est in medio oim. quē vos o supbi phari sel nescitis: execusat supbia z mala vo/ lūtate. Quarto fm sc̄m Tho. z alijs sic exponit. vt in h̄ arguant̄ sacerdotes z leuitē: qz sc̄ebat ch̄m ventur⁹ p̄ sc̄ptu ras. Medius inqz vestr̄ sterit. s. in scri/ ptura: quā q̄tida legitis: quē tū vos ne sc̄ts: adeo vt nō agnoscāt̄ p̄fēt̄ quē fu/ turū putat̄. Sequit̄. (ip̄e est q̄ post me venit: q̄ an me fac⁹ est) Hoc aut̄ expōit pmo fz Chrys. Greg. Orige. sic. (Post me venit) nacēdo/ baptizado/ pdicado. nam tota vita z pueratio z pdicatio z baptizatio Joānis fuit ordinata ad sus ceptionē ch̄i. venit em vt oēs crederet p illū. Joā. i. (q̄ ante me fac⁹ est) digni/ tate z sc̄ritate: qz me opter minuit: illum aut̄ crescere Joan. viij. Uel sedo mō pōe exponi referendo ad ipaz pfec̄tēz ch̄it inquantū erat h̄o: que fuit p̄ graz z vir/ tutes z scientias. Lcz em Joānes p̄us fuerit p̄cept⁹ z natuſ: tamē anteqz Joā annes nasceref ch̄is fuit fac⁹ pfec̄t⁹ h̄o z multo excellent⁹ q̄ aliquo p̄pe fuerit Joānes. Unū subdit. Lutus nō sum dīgnus vt soluā corrīgā calciamēti et⁹.) quod allegorice dictum est. Hoc ei fm Chrys. voluit dicere: q̄ nō esset dign⁹ esse minister el⁹. fm Greg. vo voluit dīcere q̄ nō erat dignus visupare sibi no/ men ch̄i: q̄ est sp̄olus ecclie. Nā fm mo/ re legis mosaice vt p̄tz Deus. xxv. cum q̄s reliqua vxore sine semine moriebat: p̄p̄nquierit ei accipiebat vxorē et⁹: z susc/ tabat ei semine. q̄ si p̄p̄nquistissim⁹ h̄ facere renuebat: ille q̄ sc̄do loco erat/ accipiebat cā: tā tñ q̄ prius soluebat calciamē/ tū de pede poris. Uel aliter fm eundē: qz calciamēta q̄ ex mortuoz aialis p̄b/ libi sunt: humanitas nostra mortal de/ signa. p̄ pedes vo diuinitas. Soluere igif corrīgā calciamēti ē enucleare my/ steriū incarnatiōis: qd null⁹ sufficit. Li/ cer aut̄ isti duo sensus Gregorij videat sp̄oules: tñ credo q̄ sint litterales: maxi/ me p̄mūs. Ad certitudinē aū hui⁹ ref/ subiungif locus cū dicit (Hec i berha/ nia facta sūt trans sordane vbi erat Joānes baptizās.) In media. s. m̄ltistudie/ vt dīc Chrys. Et fm eundē exemplaria emēdata nō habet berhania: qz ē i mōre oliuerti: sed habet berhabora: q̄ est villa trans sordane. z tū tener Orige. Elez tamē pōtest dīc vt dīc scrūs Tho. sup/ Joā. q̄ cū libri tā greci q̄ latini nō bed/ habora: sed berhania dīcat̄: duplex est berhania. yna i monte oliuerti: alia trās

In vigilia Nativitatis dñi.

Jordanē. Sz hec prie nō berbanta: sz
berbabora dī: fm Orig. et Chrys. vt dī
Morālē loānes q̄ pparat. Etū est.
vī chīo ad cor humanū fecit pdicatore
Debet ḡ pdicatorū est vox pfecta. Est
aut̄ pfecta vox fm Ili. si est altra: suah
uis: et clara. q̄ ḡ pdicatio p̄f celestia et
et feruēs: et nō obscurata scadalia v̄ iſ
rāta. Deb̄ etiā clamare et dirigere sic
loānes. Quō aut̄ est: an chīs incederet
calciat̄ vel discalciat̄. Ut em q̄ discal
ciat̄ incederet alīq̄b. qbusdā v̄ op
positū: et maḡ est pcertatio de h̄ inf Al
col. de ly. et Paulū burge. Dar. i. Sz
pitas est id qđ Aug. dī in ll. de v̄b dñi
vbi ait. De his calciamēt̄ q̄b calctati
sum̄ pforat me v̄b Iesu. q̄ n̄ illi calci
at̄ fuisse: de eo loānes nō dixisse. Lu
lus non sum̄ dign̄ corrīgl̄a calciamēt̄
soluerē. Surrepat ḡ hūana p̄spūto dī
ēs. ego euāgēlīu suo: q̄ nudo pede am
bulō. hec ille. Qđ v̄o dī Mat. x. q̄ chīs
pcepit apl̄is ne portarē calciamēt̄: in
telligit fm s. Tho. sup Mat. et Aug.
de con. euā. ne portarē calciamēt̄ alta
ab his q̄b acut̄ erant calciati. Unū et fm
Dar. c. vj. erat calctati sandalīs: q̄ v̄
dī s. Tho. sup Mat. erat calciamēt̄
pauper̄. Pro his aduerte q̄ illa v̄ba q̄
sbi ponunt. s. Mat. x. vbi v̄inal̄ dicit.
Nolite possidere aux̄ neq̄ argēt̄: neq̄
pecunia i zonis vris: nō perā in via: neq̄
duas tūcas. l. vestes duplices. vt ex
ponit s. Tho. sup Mat. neq̄ calciame
ra: neq̄ v̄ga. dign̄ est em̄ opart̄ merce
de sua. Ita inq̄ v̄ba dupl̄ exponit.
Prīo fz Hiero. et Chry. q̄ dicunt q̄ ista
fuerit apl̄is tradita p̄ modū p̄cepti solū
peo ip̄e q̄ pdicabāt iudeis: q̄ pdicatorū
bus puidere p̄sueuerant. l. v̄q̄ ad chīl
passionē. Et hūc psonat dictu chīl ip̄e
sue mor̄: qđ h̄ Lūc. xxv. Qđ mis̄ vos
Inq̄ sine sacculo. l. bursa et pera: et calci
amēt̄: nū qđ aliqd defuit vob̄. At illi
dixer̄t. Nihil. Dixer̄t ḡ eis. Sz nūc q̄ fz
sacculū rollat s̄l̄ et perā. et h̄l̄. q̄ extūc
bēbant ḡtib̄ pdicare. Aug. v̄o expōit
vt in ist̄ p̄bis n̄ fuerit p̄ceptu apl̄is/
veq̄ p̄sultu: sz fuerit eis data licētia. cō
seqn̄ (vt dī) mēl̄ faciebat q̄ ista nō ac
clp̄edī sumpt̄ ab his q̄b pdicabāt: et
kuabāt q̄ suātes. Unū et Paulus lucra
bas maib̄ suis ne accip̄er ab alijs. Sci
endū ē ēr q̄ Mar. vj. v̄r q̄ apl̄i deberēt
portare v̄gā qđ h̄ Mat. negar. s̄ v̄r dī
Aug. v̄n̄ meraphorice: et alī ad līaz su
mit v̄gā. Mar. ḡ v̄ q̄dā dicūt p̄ v̄gas
intelligit subsidiū tpaltū. Dar. v̄o ad
līam acceptit: q̄ iudeor̄ doctores v̄gas
in signū doctrine ferre cōsueuerit. Amē.

In vigilia nativitatis dñi.
Textus euāgely Mat. i. ca.

Om̄ ess̄ despōsata m̄
Iesu maria ioseph aīq̄
quen̄r̄ inuenta est in
vfo h̄ns de sp̄uscō. Jos
eph aut̄ vir eī cū esset iust̄: et
nollet eam traducere: voluit oc
culte dimittere eā. Hec autē eo
cogitāte ecce angelus dñi in so
mīs appuit eī dī. Joseph fili
dāvid noli timere accip̄emariā
cōiugem tuā: Qđ em̄ in ea na
tum est de sp̄uscō est. Parlet
aut̄ filiū: et vocabis nomē eius
Iesum. Ip̄e em̄ saluū faciet pos
pulu suū a peccatis eoz.

Olm̄ esset despōnsa
ta m̄ ieuā. Mat. i. In p̄nti
euā. tāgūn̄ tria pūcta q̄ st. cō
ceptio: fluctuatio: reuelatio.
Quātūlād p̄mū selēdū est līalit̄ q̄ fm
doctrinā s. Tho. iij. p. q. xix. arf. ij. brā
v̄go q̄n̄ pcepit chīm erat despōsata et
etiā domi hīra: q̄. s. lā adduxerat eā lōq̄
seph ad domū suā. Aliq̄ em̄ non fuisse
sufficiēt p̄sulm fame el̄. l. si nō fuisse
tige sui p̄cepī i domo sp̄os. q̄ fz Chry.
deder̄ est puelle etiā despōsate i domo
patna z̄cipe. Sz h̄ est duplex dubitav
ito. Dīa q̄re chīs voluit de despōsata
nascl: Ad h̄ r̄n̄ v̄ s. feria. iiij. post ter
tiā dñicā. Scda q̄re s̄ erat iam i domo
sp̄os nō cōuenerat carnalr. Ad h̄ dī: q̄